Drumul spre adevărata performanță

On Martie 09, 2009

Dezvăluie oamenilor natura propriului tău eu, fără să falsifici cele mai sincere emoții pe care vrei sa le exprimi.

În finalul filmului „ *Meet Joe Black (1998)* ", Susan Parrish, fiica miliardarului William Parrish, ajunge la podul care făcea legătura cu proprietatea tatălui ei, unde îl reîntâlnește pe Joe Black.

Privindu-l pe Joe cu ochi pătrunzători, încercând să perceapă miezul cel mai profund și misterios al personalității sale, Susan își amintește cum l-a cunoscut: „Cafeneaua..." spuse ea cu o voce tandră.

Ceea ce predomina la Joe, era conștiința perceptibilă prin simțuri, interiorizată în suflet și recunoscută cu mintea. El îi răspunse lui Susan:

- Iartă-mă că spun asta, dar nu am uitat niciodată... Mi-ai spus că-ți place de mine.

- Nu... răspunde Susan cu ochii aproape înlăcrimați, percepând adevăratele lui sentimente... Am spus că îmi placi atât de mult...

Leadershipul tău se ghidează mai mult după impactul vizual al imaginii pe care cauți să o surprinzi "unică și senzațională" prin intermediul proprietății extraordinare a sufletului de a simți o emoție puternică?

Un om fără o conștiință a sinelui, un om în care nu se găsește nicio urmă de spirit, un om care nu și-a dezvoltat latura emoțională în așa fel încât să-i aducă pe ceilalți în sfera lui de influență, nu va putea niciodată facilita transformarea lor. Conexiunea emoțională între Joe și Susan s-a realizat numai din raportul de "culori" sufletești, vii, intense, de o mare puritate. El s-a pliat la trăirile ei, și-a subordonat întreaga lui frumusețe emoțională propriei ei sensibilități și a fost destul de precis pentru a nu trăda calitatea și natura acestei sensibilități, determinând-o să-l accepte definitiv în viața ei.

A pătrunde în ungherele ascunse ale caracterului omului, dându-ți seama de adevărata lui valoare și scoțând în evidență latura bună a acestuia, este o calitate care se vede rar în leadership, chiar și la liderii cei mai mari. Susan i-a transmis lui Joe Black, printr-o adâncă sinceritate, ceea ce simțea cu adevărat pentru el, dezvăluindu-și astfel natura propriei sale ființe, a propriului ei „Eu" - ca o eliberare sufletească. Iată dovadă unei consistențe sufletești pe care se clădește legătura dintre oameni.

Leadershipul este uneori asemenea unor focuri de artificii, lipsite de substanța vitală și de echilibru interior - se dezlănțuie scurt pe moment, încântă și fascinează pe oricine, transformând clipa într-o amintire vie și strălucitoare, dar apoi se face nevăzut. Acest gen de leadership nu durează fiindcă acești lideri întorc spatele adevăratei simțiri sufletești a oamenilor, și din această cauză nu reușesc să pătrundă esența personalității lor.

Leadership: Zona care corespunde imaginii de care te atașezi prin intermediul emoțiilor puternice, ilustrează de fapt modul în care experiența ta personală este cea mai bună lecție de viață?

Ca să înțelegi realitatea, ca să-ți dai seama de adevărata față a oamenilor, de adevărata lor valoare, nu-ți fixa leadershipul într-o neclintire emoțională lipsită de ecou. Ci caută cu bun simț calitățile lor cheie, alcătuirea ființei lor, părțile luminoase și acceptabile pe care și-au întemeiat inteligența emoțională și afectivă, prin intermediul sentimentelor pe care le dețin și le transmit subtil.

Așa după cum internetul este o prelungire a revoluției generate de apariția electricității și a computerelor, care antrenează schimbări și transformări profunde în viața noastră de zi cu zi – tot astfel puterea ta de a te raporta la oameni este o prelungire a artei tale de a te adapta adevăratelor valori pe care ei își clădesc viața - ca o consecință firească a unei capacități superioare de înțelegere a structurii lor interioare, antrenând transformări profunde în cursul existenței lor.

Din prisma leadershipului, cea mai bună lecție de viață este aceasta: "Imaginea de care te simți cel mai atras este imaginea de care s-a atașat Ego-ul tău în încercarea de a se schimba în bine."

Drumul spre adevărata performanță pleacă întotdeauna de la "a simți". Dacă nu ești receptiv la sentimentele oamenilor, atunci ei nu-ți vor urma niciodată exemplul. A te raporta adevăratei simțiri sufletești a oamenilor este singura modalitate de a-i înțelege în miezul cel mai adânc al personalității lor. Adevărată performanță este să știi să te faci văzut, să știi să te faci auzit, să știi să te faci înțeles prin intermediul unei imagini care trezește emoții puternice.

Drumul spre adevărata performanță este în corelație cu capacitatea liderului de a pătrunde esența lucrurilor, inclusiv esența personalității umane, sesizând ceea ce nu merge, ceea ce nu se potrivește cu analiza obiectivă a cauzelor și efectelor.

Source: https://neculaifantanaru.com/drumul-spre-adevarata-performanta.html